

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Oya Uysal

kimselerin akşamı

KİMSELERİN AKŞAMI

Oya Uysal 24 Mayıs 1952 tarihinde İstanbul'da doğdu.

İlk şiiri 1968 yılında yayımlandı.

Şiirleri *Yazko Edebiyat*, *Varlık*, *Yaşam İçin Şiir*, *Adam Sanat*, *Milliyet Sanat*, *Gösteleri*, *Düşler* ve *Yaşasın Edebiyat* dergilerinde çıktı; şimdilerde *Kitap-lık*, *Varlık* ve *Yasak Meyve* dergilerinde yayımlanıyor.

Gençlik yıllarında yayımlanan beş kitaptan sonra, 1980'li yılların ikinci yarısında uzunca bir süre şiire ara veren şair, *Uçuruma Düşen Nehir* (1997) ile 1997 Ceyhun Atuf Kansu Şiir Ödülü'ne, *Mevsimini Kaybetmiş Rüzgâr* ile de Yayımlanmamış Dosya dalında 1999 Cemal Süreya Şiir Ödülü'ne değer bulundu.

2003 yılında yayımlanan *Günaydın Sevgili Gece*'den sonra, *Kimselerin Akşamı* şairin şimdilik son kitabı.

Oya Uysal

KİMSELERİN AKŞAMI

Yapı Kredi Yayınları

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yapı Kredi Yayınları - 2663
Şiir - 243

Kimselerin Akşamı / Oya Uysal

Kitap editörü: Selahattin Özpallabıyıklar

Kapak tasarımı: Nahide Dikel

Baskı: Promat Basım Yayım San. ve Tic. A.Ş.
Namık Kemal Mah. Adile Naşit Bulvarı 122. Sk. No: 8 34513 Esenyurt / İstanbul

1. baskı: İstanbul, Mart 2008
ISBN 978-975-08-1389-4

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş. 2007
Sertifika No: 1206-34-003513
Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Yapı Kredi Kültür Merkezi
İstiklal Caddesi No. 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.yapikrediyayinlari.com>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>
<http://www.yapikredi.com.tr>

İçindekiler

- 11 • Akşama Açılan Pencere
- 14 • Ay
- 16 • Henüz Yaratılmış Yeryüzü
- 18 • Kıyısı Olmayan Nehir
- 23 • Annesi Yok Akşamın 1
- 26 • Annesi Yok Akşamın 2
- 28 • Annesi Yok Akşamın 3
- 30 • Annesi Yok Akşamın 4
- 37 • Kimselerin Akşamı
- 38 • Bırakıp Hüznü Gitti Akşam
- 40 • Aşınmış Eşya Kokusu
- 42 • Serin Oluyor Artık Akşamlar
- 44 • Akşam

- 51 • Perdeleri Çekili Oda
- 52 • Başı Önünde Bir Sokak
- 54 • Savrulduğum Son Rüzgârdır
Belki de
- 56 • Oda ve Kedi
- 58 • Çerçveden Taşan Resim

Akşam ve saçları okşanmamış çocuklar için...

Akşamın giderken bıraktığı bir dizeden doğuyor ay
acıtarak annesini.

AKŞAMA AÇILAN PENCERE

Solmaya yüz tutmuş bir gül gibi boynu eğildi günün.
Akşam, iç çekme vakitleri...

Yayılırken şehre bir salgın gibi kalabalık,
birbirine dolanmış dallarıyla uğultulu bir orman,
alacakaranlık.

Gerçek olmaktan korkan bir hayal kadar sessiz
ve uyumsuz olan ben,
yanlış sokağa taşınmış kabul görmeyen yaban.
Kendi hayatına hükmü geçmemişlerin
kıskanç bakışlarından
seyredip
sevdim hayatımı,
kendimden kaçıp sığındığım hayatı.

Akşam. Okşanmamış saçlarımdan öpen akşam,
yalnızlığımdan. Tam da sırtımı dönmüşken düşlere,
bir düşün peşine düşmek böyle birdenbire,
tam da düşlediğim gibi düşlerimden öptü akşam.

Solmaya yüz tutmuş bir gül gibi boynu eğildi günün.
Akşam, iç çekme vakitleri...

— *Hava poyraza döndü, diyor*
içerden büyükannem
— *Kapa pencereyi.*

AY

Akşamın giderken bıraktığı bir dizeden doğuyor ay
acıtarak annesini.

Çıkıp çocuk adımlarıyla bir masalın içinden
ölü doğmuş annemi bile okşadı bir peri.
Gümüşe boyandı oda. Masa, büfe, sedirde uyuyan
kedi.

Eskiden de burada mıydı
bu gidecek bir yeri yokmuş gibi duran
sokak
— *Hadi al gel de çocukluğunu gidelim uzaklara*
diyorum
eve çağırıyor annesi.

Kaygılardan yapılmış kalbime gülümseyen sokak
beni kuytunda sakla,
çünkü dönemem artık uyanınca unutulmuş o rüyaya,
beni gölgenle sar, beni benden koru,
alacakaranlığında.

Ölü doğmuş annemi bile okşadı bir peri.
Gümüşe boyandı oda. Masa, büfe, sedirde uyuyan
kedi.

Akşamın giderken bıraktığı bir dizeden doğuyor ay
acıtarak annesini.

HENÜZ YARATILMIŞ YERYÜZÜ

Göğsünde gizli saklı hangi sırdır ki o lâl ve derin, düşüyor
yüzüne akşamla bir gölgesi, serin.

Sanki sokağa çıkacakmış gibi bu derli toplu oda sonra
içini çekip bakıyor yine uzaklara.
Bir bilse herkes birbirinin benzeri,
kendine yetecek besbelli.

Sense gözyaşlarıyla yıkanmış ruhunda
tenha bir huzurla öyle,
bakir, sessiz ve duru
henüz yaratılmış yeryüzü.

İşte bir virgül gibi ikiye bölüp şehri
damların üstünden akan nehir,
kuşlar, bulutlar, rüzgâr, suluboya bir gemi.
Yetip artıyor sana bakıştığın bahçe,
durup soluklanan yokuş, sokulgan bir kedi.

Göğsünde gizli saklı hangi sırdır ki o lâl ve derin, düşüyor
yüzüne akşamla bir gölgesi, serin.

KIYISI OLMAYAN NEHİR

Herkes kendi hüznüyle dönüyor yine kendine. Akşam,
kaybolurken gecenin gölgesinde.

Baktım da kalbinin aynasından, gün günden solarken
yüzün,
aslını aratmayan resim...

Ah! ruhun mevsim deęiřimi.
Hafifseyen gülüşün bile ulaşılmaz kılarken seni,
bir kendine yetmezlik şimdi, sığınma isteği.

Sen ki harfleri sulara sektiren çocuk. Dili geçmiş
ve derin,
kıyısı olmayan nehir...

Herkes kendi hüznüyle dönüyor yine kendine. Akşam,
kaybolurken gecenin gölgesinde.

Söz bitti. Annem öldü. Saklanacak karanlığım kalmadı.

ANNESİ YOK AKŞAMIN

1.

Kararsız bir yağmurun sıkıntısı desem değil,
bir başka şey bu, ama ne. Tanımlamak gerekirse,
ezberini unutmuş bir çocuğun
alnından öpen
hüzün.

Aşka dair onca hikâyeden sonra adı hakikat konulan
sevgili.

Kalbimin ayazında üşüyen
yıpranmış bir hatıra olsan da şimdi
bak bu yağmurdan bir sicime dizilen kolye,
gözyaşlarımdan yapıldı.

Annesiz çocuk kedileri kapıma bırakıp kaçan sokak,
girip otursan,
yaslansam dizlerine
konuşsak.

Akşamın geceye değen teninde bir ürperti. Akşam ki
gökyüzüne yazdığı bir şiirdir kanatlarıyla kuşların
annesi yok akşamın.

ANNESİ YOK AKŞAMIN

2.

Akşamın geceye değen teninde bir ürperti. Akşam ki gökyüzüne yazdığı bir şiirdir kanatlarıyla kuşların.

Kime hayrım dokunduysa bir düşman edinen ben,
bir imlâ hatası kadar masum ve suçluyum.

Hayallerimi seyrettiğim aynadan
yüzüme vururken ılık
— *Kahramanı olabildim diyorum hayatımın.*

Hayatın ters yüz edilmiş hali olmalı ölüm. Yani
korkulacak birşey yok, sessizlik sadece, sessizlik
ve sessizce kucaklaşmak
börtü böceklerle.

Ben yolun bittiği yerde yolu kendinde bulan yalnız,
varılamayan yakın. Ve artık varsam da olur
karanlıklar şehrine
elimde kimsesi kalmamış ölümler için
hayattan toplanmış çiçeklerle.

Akşamın geceye değen teninde bir ürperti. Akşam ki
gökyüzüne yazdığı bir şiirdir kanatlarıyla kuşların
annesi yok akşamın.

ANNESİ YOK AKŞAMIN

3.

Yağmurda karar kılan son yazın kasveti çöktü şehre
akşamla tamamlanır artık evler,
eksilirken bir şeyler içimizde.

Ben tamamlanmak istemeyen eksik,
kaybetmeyi kabullenmiş mağrur.
Gölgesi ömrümün üstüne düşen,
artık hiçbir şeyim olan reddettiğim suret,
ne zaman sesine bir şefkat tonu verip
seslense
köprüleri yıkılmış bir nehrin karşı kıyısından
sessizlik birdenbire.

Yüzünü akşamın göğsüne gömmüş bir bulut,
incecik ağladı penceremde
serinlik birdenbire.

Ey! ruhumun benzeri. Kalbimde kabul gören akşam.
Beni kendine çek ve ruhumu kucakla,
–bu sulara bırakılan bedende üşüyen ruhumu–
ruhumda huzur bulan hüznü kucakla
yüzü avuçlarında üzgün çocukluğumu.

Akşamın geceye değen teninde bir ürperti. Akşam ki
gökyüzüne yazdığı bir şiirdir kanatlarıyla kuşların
annesi yok akşamın.

ANNESİ YOK AKŞAMIN

4.

İçine ağlayan içli bir çocuk gibi incecik bir yağmurla
indi akşam.

İşte unutuldu sanılan eksik kayıp ne varsa
bir bütünde yerini bulan parçalar
artık anlamını kaybetmiş, aramaktan vazgeçilmiş
yanıtlar.

Söz bitti. Annem öldü. Saklanacak karanlığım kalmadı.
Alın yalnızlığımı örtün üstüne,
artık üşümem akşamları.

Bir ağaç düşünün ki, terk edilmiş olsun yalnızlığına
uçurum kenarında
eğik, cılız,
tutunamadı dallarına.

Ah! haksız yere hırpalanmış sahipsiz çocukluğum.
Birer denizfeneriyken karanlıkta anneler
fırtınada kaybolan bir gemiydi henüz zaman
fırtınada bir gemi,
bir gemi kâğıttan.

İçine ağlayan içli bir çocuk gibi incecik bir yağmurla
indi akşam.

Saklanacak karanlığım kalmadı. Söz bitti. Annem öldü.
Alın yalnızlığımı örtün üstüne,
artık üşümem akşamları.

Akşamın geceye değen teninde bir ürperti. Akşam ki
gökyüzüne yazdığı bir şiirdir kanatlarıyla kuşların

annesi yok akşamın.

Kanayan bir aşka adanmış,
acıtan bir şiiirdir şimdi
akşam.

KİMSELERİN AKŞAMI

Döndün yine yüzünde kırık bir gülümseme, yorgun,
bakışlardaki hasetten gördün ve bildin işte,
zoruna gitse de gururdan ibaret ruhunun.

Şimdi sen adının ardında bir soru imi,
kibrinle çevrilmiş bahçende gezin
istenmeyeni oldun nasıl olsa herkesin.

Sen. Kimselerin akşamı,
kendi cehenneminden cennet yaratan ermiş.
Başını çevirip baksan
durup soluklanıyor gölgene yetişemeyen
sokak.

Döndün yine yüzünde kırık bir gülümseme, yorgun,
bakışlardaki hasetten gördün ve bildin işte,
zoruna gitse de gururdan ibaret ruhunun.

BIRAKIP HÜZNÜ GİTTİ AKŞAM

Bir evden ötekine göçerken bırakılan eski bir eşya
gibi
bırakıp hüznü gitti akşam.

Baktım da ardından
akşamın
baktıkça eskimeyen bir akşam kalmış artık.

Sen. Birlikte eskiyemediđim sevgili.
Geçmişe terk edilmiş lâl ve yalnız bir hayal olsan da
kendime dönen yollarda rastladığım rüzgâr!
Şimdi sen uykumun alacakaranlığında,
aydınlık bir rüya ol yeter.

Bir evden ötekine göçerken bırakılan eski bir eşya
gibi
bırakıp hüznü gitti akşam.

AŞINMIŞ EŞYA KOKUSU

Kendi rüzgârında savrulan bir hayat bu benimkisi
öyle usul, sessiz, belli belirsiz.

Gün günden çoğalırken içi boş bir ev şimdi şehrim
sokaksa, kimi kimsesi kalmamış
çocuk
bakışlarında yağmur.

İşte yerini değıştirdi kederle,
yersiz yurtsuz ruhumda bir yer edinen hüzn.
Eteklerime sürtünen kedi terk edip gitti evi,
aşınmış eşya kokusu, ürperti,
akşam!
uzanıp uyusam da örtse üstümü biri.

Kendi rüzgârında savrulan bir hayat bu benimkisi
öyle usul, sessiz, belli belirsiz.

SERİN OLUYOR ARTIK AKŞAMLAR

Aynadaki yüzümle gittim bırakıp hüznümü aynada
şimdi kendini seyrediyor herkes hüznün aynasında.

İşte güz! Vakit dar
giderek eksilirken içimde bir şeyler, baktım eskimiş
yalnızlık da.

Ey zamana hükmü geçen şaman!
Güller deren yazlardan geçtim güzü bağışla bana,
bana bağışla güzü, sürdür,
güzü örseleyen rüzgârı beklet, kışı ertele, vakit dar.

Giderek eksilirken içimde bir şeyler, baktım eskimiş
yalnızlık da
serin oluyor artık akşamlar.

Aynadaki yüzümle gittim bırakıp hüznümü aynada
şimdi kendini seyrediyor herkes hüznün aynasında.

Dalıp giden gözlerinde geçmiş zaman resimleri,
ahşap konak, kuytu bahçe, taş duvar, kuyu,
 kucaklaşan iki gölge, yaz sonu,
dalların arasından görünen gökyüzü...

İşte yaralı bir gülümseme yüzünde,
yıkanmış avlu serinliği.
Ne zaman saçlarında gezinse eli
örterdi o üzgün mevsimi,
hüznü
göğsünden kanatlanan kuş sürüsü.

Akşam. Kanayan bir aşka adanmış,
acıtan bir şiirdir şimdi
akşam.

Kaçırıp ıslak bakışlarını sustun, uzadı sessizlik,
sustun, sözümü kesti suskunluğun.

İç çeken bir rüyanın sesine uyandı, incecik sesine,
omzumda uyuyakalan gece.

PERDELERİ ÇEKİLİ ODA

İç çeken bir rüyanın sesine uyandı, incecik sesine,
omzumda uyuyakalan gece.

Durup baktım bir başkası gibi dışardan hayata ve
kendime

ışıkları soluk sarı odama uzaktan
alnını soğuk cama dayamış hayalime

hayalimde seyrettiğim sevgiliye.

Sen, hiçbir şeyim ve her şeyim olan sen
hayatı bende cezalandıran suret
kaybetmekten korktuğum bu aşkın içinde
kaybolan cismimle
perdeleri çekili bir odayım artık.

İç çeken bir rüyanın sesine uyandı, incecik sesine,
omzumda uyuyakalan gece.

BAŞI ÖNÜNDE BİR SOKAK

Sonra kaldırıp başını eğildiğin kitaptan baktın uzaklara
yatağında doğrulup pencerene baktı nehir,
suların aynasında ışıkları ıslanan şehir...

Başı önünde yürüyen bir sokak olsan da
hükmünü sürüyor sende içini üşüten mevsim,
solmuş kırlar, yanık ot kokusu, ıssız sahillerde dolaşan
rüzgâr...

İşte atını bağlayıp sokak fenerine
ayakuçlarına uzandı gece.

SAVRULDUĞUM SON RÜZGÂRDIR BELKİ DE

Savrulduğum son rüzgârdır bu belki de...
Ürperirken derinlerde bir yerlerde
gölgelenmiş yüzleriyle
dehlizlere çizilmiş soluk, silik resimler.

Ey! Aşkın eşlikçisi acıdan, hüznler biçen zaman.
Parçalanmış hayatımdan bir parça olsun kalsın
bırak kalsın,
yasaklara başkaldıran ruhumda suç izleri,
dağınık bir yatak kadar mahrem ve mahcup olan
ruhuma bağışla günahını.

Kalbinde acıyı barındıran aşkı bağışla bana,
acıya razı kalbimdeki bu aşkı...

Savrulduğum son rüzgârdır bu belki de...
Gecenin kimsesiz yalnızlığında istenmeyen misafir,
uzak durulan bitişik komşu olsa da sonra geçmiş
acıya razı kalbimdeki aşkı bağışla.

Ürperirken derinlerde bir yerlerde
gölgelenmiş yüzleriyle
dehlizlere çizilmiş soluk, silik resimler.
Savrulduğum son rüzgârdır bu belki de...

ODA VE KEDİ

Artık kuytu köşe gizlenmekten yorgun düşmüş bir sır
ele verdi sende kendini
sense orda ilişip bir kenara, iğreti,
suçu yüzünden okunan çocuk haliyle öyle, ürkmüş,
tedirgin,
bilemeden nereye koyacağını ellerini...

Ah! bu şefkat düşkünlüğü,
bu içine düştüğün boşluk. Kırılıp dökülen bir şeylerle
uyan
geçmişe terk ettiğin bir keder, sokulup
ısıttı göğsünü.

Şimdi yürüyüp dönsen bildik sokaklardan, dalgın,
dağınık hayatınla örtüşen oda karşılar seni
kapıda kucaklar kedi.

Hadi lâl ve mağrur bir ünlem ol ve kapa bakışlara içini,
perdeleri açık pencereni.

ÇERÇEVEDEN TAŞAN RESİM

Kanırtıp kederin birini acıttı yine seni içindeki öteki
bahçende kar kokusu, birdenbire ayaz, kurumuş otlar,
dallara dolanmış rüzgâr...

Hayalleri gerçek kılan istek giderek azalırken içinde
bir boş vermişlik boy atıyor sessizce.
Bu incinme korkusu, bu saklanmalar,
sanki uyuyor da uyanmasın diye biri
usulca konuşuyor odan.

Kalbinle aklın arasında gidip gelmekten yorulan
ruhun,
— *Unut diyor, unut*
— *Bak, hayatın yazdığı şiiri okuyor ölüm*
varoluşun anlamını ararken yokoluşa yaklaşan
ruhun.

İşte yüzünde bir beşinci mevsim, yüzün
çerçeveden taşan resim.

Kanırtıp kederin birini acıttı yine seni içindeki öteki
bahçende kar kokusu, birdenbire ayaz, kurumuş otlar,
dallara dolanmış rüzgâr...